

bundne med en Reise derhen for at faae en Hingst at see, som i en meget stor Kredts var anerkjendt for at være den bedste; thi deraf vil Følgen blive, at man lader sig nøie med den Hingst, der i det paagjældende Amt ansees for at være den bedste; men paa den Maade kan man ikke sige, at Hesteavlens fremmes.

H. Knudsen: Den ærebe 8de Lands-thingmand for 2den Kreds (Thalbitzer) har rettet det Spørgsmaal til mig, om jeg ikke meente, at, naar vedkommende Hesteopbrætere for at benytte de Hingste, som havde faaet første Præmie, vilde see dem, de da let kunde komme til at tage fejl, idet de maaskee ikke fik de bedste at see. Dette er et Spørgsmaal, som gaaer temmelig i det Almindelige, men jeg skal dog prøve paa at besvare det nogenlunde tilfredsstillende. Jeg antager, at de Vedværelseskommissioner, som blive nedsatte, ere solide og ikke uddele den største Præmie til en Hingst, som ikke er fuldkommen god og præmieværdig. Det vil saaledes f. Ex. blive Tilfældet, at, er der i det ene Amt ikke nogen rigtig god Hingst, som er præmieværdig, vil den ikke faae første Præmie, men denne vil da maaskee komme til at falde i det næste Amt paa den Hingst, som der fremstilles. Denne vil altsaa være den bedste, og de, der ønske at see den, kunne jo saa reise hen til det Sted, hvor den findes. Beboerne af et Amt, som have Interesse for Sagen, holde nok af at reise til det Sted, hvor Dyrstuet der holdes, men derimod holde de ikke af at reise udenfor Amtet, paa sine Steder en 15—16 Mil, hvor der desforuden lægger sig mange Hindringer i Veien. Det kan derfor let blive Tilfældet, at, naar man tager et større Distrikt, saaledes som paapeget i Loven, vil Dyrstuet afholdelse blot faae Indflydelse paa den Kreds, den Omegn, den Plads, hvor det holdes. Der er ogsaa en anden Vanffelighed ved denne Sag, og navnlig ved Loven, saaledes som den er affattet, og det er den, at Hingstene fra de forskjellige Egne komme til at konkurrere med hinanden. For Ringkjøbing Amts Vedkommende ville saaledes 4 Herreder komme til at konkurrere med Thy og Mors; men da det nu engang er antaget, at Thy og Mors og navnlig hele Salling

levere de bedste og fortrinligste Tillegsbør, vilde det vistnok vække Misnøie hos Beboerne af Ringkjøbing Amt, om de skulde konkurrere ved Dyrstuerne med Thisted Amt og Salling. Jeg troer derfor, at det Helbigste vilde være, at hvert Amt bliver for sig, undtagen hvor Omstændighederne gjøre det ønskeligt at have større Distrikter. Hvad saaledes Sjælland angaaer, da skal jeg aldeles ingen Indvending reise mod, at det skeer der, da jeg ikke har det fornødne lokale og praktiske Kjenndskab til Forholdene der; men jeg troer, som sagt, at Loven i Almindelighed vil virke bedst og gavnligt og meest i Landmandens Interesse, naar Dyrstuerne blive afholdte amtsviis.

Hofsvorn-Teilmann: Naar den ærebe Taler, som nu satte sig, yttrede, at han troede, at Loven vilde virke „bedst og gavnligt“ paa den Maade, han ønskede den iværksat, saa antager jeg, at han ved „bedst og gavnligt“ mener den Maade, hvorpaa Statens Bidrag vil blive bedst omdeelt til Landets forskjellige Beboere; men da dette nu aabenbart ikke er Meningen med den hele Foranstaltning, men Meningen derimod er at søge at bringe Hesteavlens paa et høiere Stadium, saa forekommer det mig, at det vilde være fuldkommen i sin Orden, at, for at holde mig til det Exempel, det ærebe Taler nævnte, naar Ringkjøbing Amts 4 Herreder ikke kunne præstere saa gode Heste som Thy og Salling, bør de heller ikke have nogen Deel i de Præmier, som kun udsættes for de bedste Heste, som kunne præsteres i Landet. Det forekommer mig derfor, at det er aldeles klart, og at det vil være i Sagens Interesse, at man holder paa, at Dyrstuedistrikterne blive saa store som muligt. Et andet Spørgsmaal er, hvorvidt man med samme Fasthed bør holde paa, at det netop blive de Dyrstuesteder, som ere foreslaaede i Loven, der blive de endelige; der kan ansøres særdeles Meget for, at det overlades vedkommende Besigtigelseskommissioner at bestemme, paa hvilke Steder Dyrstuerne skulle holdes, og der er meget, der taler for, at de blive paa forskjellige Steder i de forskjellige Aar. Jeg troer ikke, at det, som i Slutningen af Lovudkastets Motiver er anført til Fordeel for, at man skulde have faste Dyr-